

[Lange.]

mest maatte tro, det var for Købmændenes Skyld, man vilde skabe denne Sikkerhed, men det er jo ikke Tilfældet; det er ikke for Købmændenes Skyld, man gennemfører denne Lov, og det vilde vel heller ikke være naturligt. Nej, naar man vil skabe denne Sikkerhed for den, der giver Kreditten, saa er det for at aabne Mulighed for, at de daarligst stillede Landbrugere, de, som har ringest Mulighed for at skaffe sig Saasød, Frø og Kunstgødning, kan faa det. Formaålet med at give Sikkerhed for Kreditgiveren er netop at gøre det muligt for Landbrugeren at faa den Saasød, Kunstgødning og Frø, som han skal bruge.

Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget.

Jeppesen-Drusebjerg: Saa længe der ikke er indtraadt en afgørende Bedring i de økonomiske Forhold, er det sikkert nødvendigt at fortsætte med en Lovgivning som den foreliggende. Hvorvidt der vil indtræde en saadan Bedring til næste Aar — saaledes som det er spaaet —, er der jo ingen af os, der ved i Øjeblikket, og jeg vil da mene, at man hellere maa fortsætte et Aar længere. Skulde det vise sig, at Loven ikke er nødvendig — nuvel, saa er der vel ingen, der vil anvende den; men som Forholdene ligger nu, tror jeg, der er i Tusindvis af Landmænd, som vil mene, at det er nødvendigt, ja, at det er en Forudsætning for, at de i det hele kan fortsætte Driften af deres Landbrug, at en saadan Lov bliver vedtaget. Og naar det er saaledes, vil jeg give ærede tidligere Talere Ret i: Lad os saa faa Lovforslaget vedtaget saa hurtigt som muligt. Jeg er ogsaa ganske enig i den Betragtning, at det vilde have været endnu bedre, hvis Lovforslaget var blevet vedtaget inden Jul, for der er jo blevet rettet adskillige Spørgsmaal om, hvorvidt denne Lovgivning blev fortsat. De Virksomheder, der handler med de Varer, som omfattes af det foreliggende Lovforslag, vil kunne tale med om de mange Spørgsmaal, der er blevet rettet til dem herom. Men nu kommer Loven altsaa.

Jeg er ganske enig i de Udtalelser, som den ærede sidste Taler (Lange) fremsatte om, at Tilføjelsen til § 3 er en afgjort Nødvendighed. Hvis den ikke var tilføjet,

vilde det betyde, at adskillige Firmaer, som tidligere har faaet Pant i Høsten, ikke vilde udsætte sig for dette i Aar, fordi der, som det allerede er blevet bemærket, har været afvigende Opfattelser af § 3 i dens hittidige Udformning, med det Resultat, at de to Landsretter, Østre og Vestre Landsret, er kommet til højst forskellige Resultater. Men dette Forhold er jo klaret nu; med den Ordlyd, § 3 nu har, er der ingen Tvivl om, at den yder fuld Beskyttelse for de Firmaer, som sælger Varer til Landmændene mod Pant i Høsten.

Jeg skal med disse faa Bemærkninger anbefale Lovforslaget til hurtigt Vedtagelse her i Tinget.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker de fire Ordførere for deres Tilslutning til Lovforslaget. Det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (Møller Nørgaard) rettede det Spørgsmaal til mig, om jeg troede, at man efter den skete Ændring af § 3 kunde være sikker paa, at der ikke kunde opstaa Tvivl om Fortolkningen. Hertil skal jeg sige, at jeg naturligvis ikke kan garantere noget i saa Henseende, men jeg føler mig overbevist om, at der nu ikke kan være nogen Tvivl, og jeg kan tilføje, at den juridiske Bistand, jeg har i Landbrugsministeriet, er af fuldstændig samme Opfattelse. Jeg kan yderligere oplyse, at man i Ministeriet heller ikke hidtil har næret Tvivl om Forstaaelsen af § 3 med den Affattelse, Paragraphen har haft i de sidste tre Aar. Man maa jo ogsaa huske, at i de første to Aar har Spørgsmaalet ikke været rejst; i den Tid har man fra alle Sider opfattet Loven saaledes, som vi her alle sammen er enige om, at den skal opfattes. Først i det sidste Aar er der opstaaet Tvivl i saa Henseende, og saa snart vi i Ministeriet blev klar herover, gik vi naturligvis til Overvejelse af, hvorledes man kunde komme bort fra denne Tvivl og Usikkerhed, som kun kan være til Skade for Landmændene. Dersom dette Spørgsmaal ikke var dukket op, vilde Lovforslaget være kommet frem paa Rigsdagen før Jul, da det allerede da var udarbejdet, men saa faldt denne Dom, som gjorde det nødvendigt at foretage Ændringen af § 3.

Jeg skal endelig sige til det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lange), at